

Mál nr. 47/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Sly.

Gögn.

1. Málskot móttakið 14. febrúar 2022, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 24. febrúar 2022, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi þann 8. maí 2019 orðið fyrir slysi þegar hún var að fara yfir framkvæmdasvæði við heimili sitt. Atvik hafi verið þau að M hafi verið á leið til vinnu frá heimili sínu og hafi hún þurft að fara yfir framkvæmdasvæðið þar sem framkvæmdir voru í götunni. Hún hafi þar fallið og borið fyrir sig höndina með þeim afleiðingum að hún varð fyrir meiðslum. Hún hafi síðan leitað til læknis á Heilbrigðisstofnun Suðurnesja 21. júní 2019. Þann 13. ágúst 2021 hafi svo læknisfræðileg örorka hennar verið metin 15% vegna slyssins samkvæmt matsgerð læknis. M telur orsök slyssins mega rekja til þess að verktaki framkvæmdanna, X, hafi vanrækt að tryggja öryggi gangandi vegfaranda sem áttu leið um framkvæmdasvæðið og hafi þar með brotið gegn 2. mgr. 18. gr. lögreglusamþykktar nr. 125/2019. Í ákvæðinu komi fram að ef gerður sé skurður í gangstétt skuli sá sem verkið vinnur tryggja öryggi gangandi vegfaranda og annarra svo sem með því að sjá fyrir göngubrautum. Engin göngubrá hafi verið sett til að auðvelda för íbúa yfir vinnusvæðið. Vegna þessara vanrækslu beri X skaðabótaábyrgð á afleiðingum slyss M. Einnig vísar M til ákvæða 13. og 42. gr. laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, um að X hafi átt að ganga úr skugga um að tryggja öryggi og góðan aðbúnað á vinnustaðnum. Með því að hafa ekki tryggt nægilegar öryggisráðstafanir hafi X brugðist skyldum sínum.

V hafnaði bótaskyldu með bréfi dags. 8. apríl 2021. V telur atvikið ósannað þar sem hvorki liggi fyrir lögregluskýrsla né vitnisburður um atvikið. V tekur fram að fram komi hjá X að fjórir starfsmenn hafi verið mættir á vinnusvæðið á þeim tíma þegar M kvaðst hafa hrasað en þeir hafi ekki orðið vitni að slysinu og X hafi ekki vitað af slysinu fyrr en krafa barst í ábyrgðartrygginguna. V telur að jafnvel þótt atvikið teldist sannað hafi ekki tekist að sýna fram á að aðbúnaður á verkstað hafi verið ófullnægjandi þegar slysið átti sér stað. Þvert á móti liggi fyrir að X hafi brugðist við athugasemdum frá M um að útbúa rampa úr mól við hverja innkeyrslu og því hafi ráðstafanir verið gerðar skv. lögreglusamþykkt 135/2019. Ekki sé skylda skv. lögreglusamþykktinni að gera göngubraut heldur sé það nefnt í dæmaskyni. Slysið verði því fremur að rekja til óhappatilviks sem X beri ekki skaðabótaskyldu á.

Álit.

Með málskotinu fylgdu myndir af framkvæmdasvæðinu sem samkvæmt gögnum málsins voru teknar 6. maí 2019 eða tveimur dögum fyrir slysdag. Myndirnar sýna stóran skurð fyrir framan húsin. Hins vegar er tekið fram í tölvupóstsamskiptum M og Reykjaneshæjar að mól hafi verið sett við hverja innkeyrslu og að M hafi slasast þegar hún var að fara niður malarskáann. Fyrirliggjandi myndir sýna því ekki aðstæður á framkvæmdastað á slysdegi. Það liggur fyrir í málinu að X brást við athugasemdum íbúa með því að útbúa rampa úr mól við hverja innkeyrslu og er því ekki annað að sjá en að hann hafi uppfyllt skyldur sínar skv. lögreglusamþykkt nr. 125/2019. M slasast því eftir að X bætti aðstæður á framkvæmdastaðnum. Engin vitni voru að slysinu og af gögnum málsins er ekki unnt að fullyrða með hvaða hætti atvik slyssins báru að. Með vísan til framangreinds hefur M ekki sýnt fram á að aðstæðum hafi verið þannig háttað á slystað að slys hennar megi rekja til saknæms háttsemis X eða annarra aðstæðna sem hann ber ábyrgð á. Tjón M er því ekki bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 5. apríl 2022.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir